

Vážený pan
Radomír Silber, Ph.D.
Cihelní 1598/56
735 06 Karviná

Praha, 18.11. 2021
č. j. USTR 264-7/2021
Počet stran: 3

ROZHODNUTÍ

Rada Ústavu pro studium totalitních režimů (dále jen „ÚSTR“ nebo „Ústav“) jako věcně příslušný nadřízený orgán podle § 20 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) ve spojitosti s § 9 odst. 1, písm. h) zákona o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů přezkoumala stížnost pana Radomíra Silbera, Ph.D., nar. 30. 8. 1960, adresa Cihelní 1598/56, 735 06 Karviná (dále jen „žadatel“) ze dne 20. 9. 2021 na postup ÚSTR jakožto povinného subjektu podle § 2 InfZ., a podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. d) InfZ ve spojení s ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve věci rozhodla takto:

I. Postup povinného subjektu se potvrzuje.

Odůvodnění

Žadatel podal svou stížnost ve věci žádosti ze dne 7. 8. 2021, ve které požaduje následující informace:

1) Z jakého důvodu ÚSTR jako smluvní hlavní odborný garant, zpracovatel veškerých materiálů, editor a správce webu projektu Paměť národa prezentuje na webu projektu Paměť národa (viz příloha scan webu Paměť národa ze dne 7.8.2021) historické skutečnosti neodpovídající informaci o pamětníkovi Janu Janků, který byl zadržen a souzen s ozbrojenou skupinou násilníka A. Šimary Světlana Jeseník po pokusu o přesun do Rakouska, a to ve znění: "Ve vykonstruovaném procesu byl odsouzen původně na doživotí", přestože častěji fabulující Jan Janků nebyl odsouzen na doživotí, ale dle pramenů přímo k trestu odnětí svobody 20 let a peněžitému trestu 20 000 Kčs.

2) Z jakého důvodu a kterými odbornými zaměstnanci ÚSTR na vlastním webu ÚSTR (viz příloha scan webu ÚSTR ze dne 7.8.2021) publikuje historické skutečnosti neodpovídající informaci o pamětníkovi Janu Janků, který byl zadržen a souzen s ozbrojenou skupinou násilníka A. Šimary Světlana Jeseník po pokusu o přesun do Rakouska, a to ve znění: "Monstrproces... proběhnul ve Vsetíně nakonec až v červnu 1950. Jan Janků byl původně odsouzen na doživotí", přestože častěji fabulující Jan Janků nebyl odsouzen na doživotí, ale dle zveřejněných pramenů přímo k trestu odnětí svobody 20 let, a proces ve Vsetíně neproběhl „až v červnu 1950“, ale dle pramenů (rozsudek Státního soudu oddělení Brno z 15. července 1950) ve dnech 10. až 13. července 1950 v divadelním sále ve Vsetíně.

3) Z jakého důvodu a v důsledku čího rozhodnutí, úmyslu nebo nedbalosti ÚSTR ani Rada ÚSTR nezjednaly nápravu a ÚSTR nadále prezentuje a publikuje tyto chybné údaje o J. Janků ještě i letos, přestože byl ÚSTR o nápravu požádán s odkazem na prameny prokazatelně nejpozději 15. dubna 2019 a poté i v srpnu 2019 v souvislosti s upozorněním na prezentovanou falzifikaci obsahu výpovědi pamětníka Janků v projektu Paměť národa a přestože byly o chybnosti ÚSTRem prezentovaných a

publikovaných údajů jak ÚSTR, tak po něm i Rada ÚSTR opakovaně vyrozumívány i letech následujících.

Vzhledem k nejednoznačnosti žádosti byl žadatel povinným subjektem dopisem ze dne 23. 8. 2021 vyzván k upřesnění žádosti podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. Na tuto výzvu žadatel reagoval stížností ze dne 29. 8. 2021 podle § 16a InfZ na postup při vyřizování žádosti o informace. Vzhledem k tomu, že stížnost kromě vyjádření zjevné nespokojenosti žadatele obsahovala i upřesnění žádosti, povinný subjekt stížnosti ve smyslu §16a odst. 5 vyhověl a žadateli poskytl požadované informace, a to dopisem ze dne 8. 9. 2021.

Proti postupu povinného subjektu podal žadatel dopisem ze dne 20. 9. 2021 stížnost. Stížnost byla doručena povinnému subjektu 22. 9. 2021 a předložena nařízenému orgánu 29. 9. 2021. Stížnost je strukturována do 8 částí.

K části 1) Rada ÚSTR dává žadateli za pravdu, že žadatel nebyl k upřesnění žádosti povinným subjektem vyzván ve lhůtě sedmi dnů od podání žádosti. Povinný subjekt žadatele vyzval se zpožděním, což bylo vysvětleno tím, že nejasnost dotazu se ukázala až při jeho podrobnějším zpracování. Žadatel dlouhodobě formuluje své dotazy a další písemnosti velmi komplikovaně a nejednoznačně, a to přes mnohé výzvy povinného subjektu a ostatně i nadřízeného orgánu. Komplikovanost dotazů spočívá i v jejich mnohočetné podmíněnosti. Nejasnost dotazů je i v tomto případě znásobena zjevnou předpojatostí žadatele, který bezdůvodně obviňuje povinný subjekt ze záměrně nezákonného jednání. Žadatel byl vyzván k upřesnění žádosti sice pozdě, ale bez tohoto upřesnění by mu nebylo možné požadované informace plně poskytnout.

V části 2) stížnosti žadatel pouze nejednoznačně spekuluje o motivech povinného subjektu a pokládá svou žádost za zcela srozumitelnou.

Vzhledem k faktům uvedených výše a tvrzením v části 1) stížnosti žadatel v části 3) stížnosti konstatuje porušení pravidel při vyřizování žádosti povinným subjektem. Ze spisového materiálu nicméně vyplývá, že požadované informace byly žadateli poskytnuty dopisem ze dne 8. 9. 2021, tedy po upřesnění žádosti.

V části 4) žadatel sumarizuje postup povinného subjektu. Kromě popisu samotného postupu žadatel také spekulativně hodnotí jeho motivy a důsledky tohoto postupu. Konkrétní důkazy těchto tvrzení však žadatel neuvádí. Nadřízený orgán má tudíž tyto úvahy za nerelevantní.

V části 5) žadatel ze standardního postupu povinného subjektu vyvozuje další spekulativní závěry. Rada ÚSTR (stejně jako povinný subjekt) považuje postup ÚSTR při úpravě informací publikovaných na webových stránkách za zcela běžný a adekvátní informacím, které žadatel povinnému subjektu poskytl. Ne zcela jednoznačné a odlišné texty byly sjednoceny a zpřesněny. Tato úprava nicméně není důkazem žadatelových tvrzení o tom, že původní texty byly nepravdivé. Rada v této souvislosti upozorňuje žadatele (ač mu to bylo ze strany povinného subjektu už sděleno), že k vyjádření jeho názorů či stanovisek není vhodné využívat dotazy podle InfZ.

Část 6) stížnosti obsahuje pouze další věcně nesouvisející informace, které jenom dokládají, že komunikace mezi žadatelem a povinným subjektem je dlouhodobá.

Teprve část 7) stížnosti obsahuje věcnou námitku, že povinný subjekt nepředal stížnost ze dne 29. 8. 2021 nadřízenému orgánu. Faktem je, že povinný subjekt postupoval podle ustanovení § 16a odst. 5 InfZ, které povinnému subjektu ukládá předat stížnost nadřízenému orgánu, pouze pokud sám stížnosti zcela nevyhoví. Vzhledem k tomu, že stížnost byla reakcí na výzvu k upřesnění žádosti a toto upřesnění obsahovala, mohl povinný subjekt požadované informace žadateli poskytnout a také tak učinil. Předáním stížnosti Radě by se poskytnutí informací pouze zdrželo.

Nařízený orgán se neztotožňuje s žadatelem, který z provedení úprav textů na webových stránkách dovozuje, že tyto texty byly nepravdivé nebo chybné, a to dokonce úmyslně. Jak je uvedeno výše, texty byly sjednoceny a zpřesněny tak, aby byla omezena možnost jejich rozdílné interpretace.

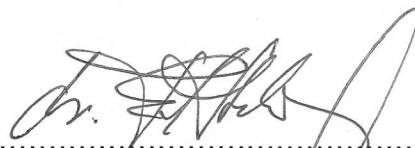
V osmé části stížnosti žadatel upozorňuje na podjatost, nekompetentnost, a dokonce i střet zájmů M. Pelíška. Rada ÚSTR považuje dlouhodobé nedorozumění s žadatelem za zbytečné. Opakované a předem velmi podjaté dotazy, žádosti a stížnosti žadatele v režimu InfZ bohužel konstruktivnější komunikaci neumožňují.

V odpovědi na žádost povinný subjekt žadateli sdělil, že mu z jeho činnosti není známo, že by na svém webu, nebo jako smluvní hlavní odborný garant, zpracovatel veškerých materiálů, editor a správce webu projektu Paměť národa prezentoval na webu projektu Paměť národa historické skutečnosti neodpovídající informaci o pamětníkovi Janu Janků. Žadateli bylo sděleno, že „Vzhledem k tomu, že povinnému subjektu není známo nic o tom, že by došlo k prezentaci historické skutečnosti neodpovídající informace o pamětníkovi J. Janků, nemůže povinný subjekt disponovat žádnými informacemi o důvodech takového jednání. Stejně tak povinný subjekt nedisponuje odbornými zaměstnanci, kterými by publikoval historické skutečnosti neodpovídající informaci o pamětníkovi J. Janků.“ V obecné rovině byl žadatel zpraven, že ÚSTR veřejně prezentuje informace vyplývající z jeho odborné, zákonem dané činnosti. Požadované informace byly tedy žadateli poskytnuty.

Vzhledem k námitkám uvedeným ve stížnosti a informacím, které byly žadateli povinným subjektem poskytnuty, má nadřízený orgán za to, že stížnost je nedůvodná a že povinný subjekt při vyřízení žádosti postupoval – vyjma opožděné výzvy k upřesnění žádosti – podle InfZ. Žadateli byly k jeho dotazům poskytnuty informace, které požadoval. Žadatel neustále opakuje svůj postoj z předchozí komunikace a stížnost staví na svém přesvědčení, že povinný subjekt záměrně uváděl nepravdivé informace. Jakékoliv takovéto jednání není doloženo; ostatně v žádném případě nemůže být řešeno prostřednictvím InfZ. Povinný subjekt se i přes destruktivní formu komunikace ze strany žadatele snaží o vstřícné poskytnutí maxima možných informací včetně náležitého vysvětlujícího kontextu. Vzhledem k výše uvedenému Rada ÚSTR podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ o stížnosti rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

.....
PhDr. Eduard Stehlík, Ph.D., MBA
předseda Rady Ústavu pro studium totalitních režimů